

[Stensballe.]

Det ærede Medlem maa dog vide, at hvad enten denne Bestemmelse blev gennemført pr. 1. April eller et Par Maaneder senere, vil det saamænd ikke faa stor Indflydelse hverken paa Erfaringer eller Forhold. Det kunde udmærket godt have ventet i to Maaneder, og saa kunde vi have prøvet, om det var muligt sammen med Ministeren at komme til Affattelser, der vilde være brugbare, og som der kunde blive Enighed om. Naar *det* ikke er naaet, maa jeg konstatere, at det er det radikale Partis egne Overvejelser, der har ført dem bort derfra med en i og for sig intetsigende Motivering, for jeg kalder det en intetsigende Motivering, at en Ændring af denne Art ikke kan vente i to Maaneder.

Ordføreren (A. Johansen): Selv om jeg skal erkende, at det er en uhyre interessant Diskussion, der har været ført, navnlig i den sidste Ende af Debatten, har jeg alligevel ikke den Opfattelse, at den har forfærdelig meget med Sagens Realitet, Spørgsmaalets Gennemførelse, at gøre.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det — idet jeg i øvrigt skal erkende, at man har anvendt særdeles urbane Former i sine Udtalelser om Arbejdsløshedskassernes Medlemmer —, fordi jeg gerne, inden vi slutter Debatten, vil sige, at det ikke er nok at blive ved at paastaa en Ting, saa længe den overhovedet ikke kan bevises. Det er ikke nok, at man bliver ved at gentage, at der eksisterer noget, det bliver ikke rigtigt af den Grund. Der er i en Sag altid to Parter. Jeg spørger: Hvem er det, der klager her? Ja, den ærede Ordfører for det konservative Parti erkender, at en hel Del af Klagerne — han sagde oven i Købet den overvejende Del — er urigtige, det vidste han. Jeg kender fra mangeaarig Erfaring, hvem det er, der klager i Spørgsmaalet om Arbejdsanvisning. Det er aldrig gode Arbejdsgivere, det er aldrig dem, der betaler, hvad der skal betales, og giver deres Folk den rigtige Behandling. Det er aldrig dem, der er noget i Vejen med. De finder mageligt deres Folk. De, der klager, er dem, der altid vil slippe billigst fra det, de daarligste Arbejdsgivere. Det er dem, der er de første til at klage, det er dem, der køres frem med, men det er efter min Mening ikke nok. Der maa foreligge noget reelt, som man kan tage paa her i Rigsdagen for at begynde at diskutere den Slags Ting for Alvor.

Det er lidt langt at gaa tilbage, men jeg kan alligevel ikke lade være med at minde andre Lejligheder, hvor man har været

højt oppe i dette Spørgsmaal. Vi ældre Rigsdagsmænd i hvert Fald mindes den saakaldte Harboe'ske Mappe, der i sin Tid svævede over Rigsdagen, men aldrig kom frem, da man forlangte at se, hvad den indeholdt. Den Slags Klager synes jeg ikke Rigsdagen kan tage alt for alvorligt. Nu, da der er givet Mulighed for at faa Tilfældene fundet frem, synes jeg, man skulde vælge den Vej.

Maa jeg ogsaa advare imod Idealisme. Det nytter ikke at tro, at man kan lave Arbejdsanvisning om til en Brugsforening, hvor man bestiller 1 kg Sukker, der ligger færdig, og kommer med Pengene tværs over Bordet. Det er levende Væsener, det drejer sig om her. Der er for det første en Pris, og den giver meget ofte Anledning til Klage, fordi man ikke vil betale den; men der er ogsaa undertiden Tale om Betaling in natura, som kan være af højst forskellig Form og Indhold. Der er altsaa stadig Grundlag nok til Stede for Uoverensstemmelser og Klage. Men skal der være nogen Grund for Regeringen til at tage fat paa dem, maa vi have fat paa de rigtige Klager og de rigtige Sager, og de har ikke foreligget her.

Jeg har blot villet advare imod, at denne Diskussion gav det Indtryk, at nu har det været sagt saa mange Gange fra de forskellige Sider, at saadan er det virkelig, det er galt ude omkring. Jeg ønsker at fastslaa, at der ikke er kommet noget frem endnu, der er galt, det har man ikke Lov til at sige, og det skal ikke staa uimod sagt.

Jeg anbefaler stadig at forkaste de Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallene, og vedtage Lovforslaget uforandret, saaledes som Flertallet foreslaar.

Gudiksen: Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen vil jeg gerne sige, at naar han snakker om Dunkelhed og samtidig mener, at der sker store Misbrug, synes jeg, at det ærede Medlem skulde gaa samme Vej som jeg. Det var mere konkret, og det var bedre.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen stillede et bestemt Spørgsmaal til mig, men baade det ærede Medlem og det ærede Medlem Hr. Stensballe ved jo, at vi i Udvalget var rørende enige om, at selv om Ændringsforslaget var godt gennemtænkt, kunde vi ikke gennemføre det paa mindre end 2—3 Maaneder. Jeg sagde, at jeg kunde være med til at gennemføre Forhøjelsen og derpaa gennemføre det andet, om Arbejdsanvisningskontorerne, men jeg sagde ogsaa i Udvalget, at naar den højtærede Minister